

Vrijdag 24 september 1915 – ochtendeditie

Geen berichten over België.

Vrijdag 24 september 1915 – avondeditie

Belgisch atheneum.

Te Amersfoort is gisteren in tegenwoordigheid van de burgemeester en de wethouder van onderwijs door kolonel Lysens en aalmoezenier De Ridder, beiden van het Belgische leger, een Belgisch atheneum geopend, waarvan de heer De Ridder als directeur optreedt.

Het onderwijs zal worden gegeven door geïnterneerden, professoren en leraren aan athenea, in lokalen door de gemeente beschikbaar gesteld.

De voorbereidende klasse telt 25, de overige klassen hebben 50 leerlingen.

De vice-admiraal, commandant in Zeeland, heeft het verblijf in zijn gezagsgebied wegens smokkelarij ontzegd aan: Camile van Vooren, geboren te Sleidinge (België), wonende te Sas van Gent en aan Remy de Munck, geboren te Kemzeke (België) en wonende te De Klinge (België).

Onderscheidingen in het Belgische leger.

Bij besluit van koning Albert der Belgen zijn de generaal-majors in het Belgische leger A. L. T. de Ceuninck, commandant van de 6^e legerdivisie, en J. E. V. L. S. L. Jacquet, commandant van de 3^e legerdivisie, benoemd tot luitenant-generaals.

Bij besluit van koning Albert der Belgen zijn benoemd tot:

Commandeurs der Leopoldsorde: de luitenant-generaals H. I. J. Drubbel, commandant van de 2^e legerdivisie, en A. L. T. de Ceuninck, commandant van de 6^e legerdivisie; de luitenant-generaal J. E. V. L. S. L. Jacquet, commandant van de 3^e legerdivisie, en de generaal-majoor Bernheim, commandant der 1^e legerdivisie.

Officieren der Leopoldsorde: de generaal-majours M. F. E. Wielemans, hoofd van de generale staf, en A. Biebuyck.

Aan De (Belgische) Legerbode ontlene wij voorts nog de volgende onderscheidingen:

Zijn benoemd tot:

Ridders in de Leopoldsorde: de reserve onderluitenant A. Suray, 9^e linie, de tweede kapitein A. L. E. Lievin, 1^e jagers te paard; de hulp-onderluitenant R. Omwal, 2^e karabiniers; de 1^e sergeant majoor Reding, grenadiers; de korporaal Van Belle en de soldaat Vandersmissen, der grenadiers.

Ridders in de Kroonorde: de sergeant Gr. Depaepe; de soldaten O. van Beerleer, 3^e linie en Autequitte, 3^e linie.

Ridders in de Orde van Leopold II: de sergeant Enelin, 1^e jagers te paard; de soldaat G. Vervaet, 1^e jagers te paard; de korporaal Gr. Georges; de soldaat Gr. Decoster; de soldaat Lefort, 2^e linie; de soldaat J. Guillite, genie; de sergeant Van Speybroeck T., 1^e linie.

Bij dagorder van het leger vermeld: de soldaten van het 12^e linie P. Lacroix, J. Teuchy, J. Scheers, V. van den Wijngaerden en L. van Geluwe, de luitenant-vliegenier L. Robin en de adjudant-vliegenier R.

Castiau; de 1^e sergeant vliegenier graaf J. de Meeus en de luitenant Coomans, waarnemer van het vliegwezen.

Vrij België bevat een artikel van Frans van Cauwelaert, de bevoorrading van België geheten. Daarvan nemen wij het volgende gedeelte over:

Maar het gebrek nijpt niet alleen bij de volksvoeding, het nijpt nog meer bij onze landbouw en onze nijverheid. De zuigpomp van de Duitse rekvisities heeft beide laatste totaal uitgeput. Onze veestapel is geslonken met een vierde, en wat overblijft dreigt door ontbering deze winter ten gronde te worden gericht zo geen hulp opdaagt. De oude binnenlandse voorraden zijn op; de nieuwe – in normale tijden reeds ver van toereikend – zijn gedeeltelijk in beslag genomen, ofschoon de opbrengst van onze landbouw dit jaar zowel tengevolge van de krijgsverwoestingen als van de uitputting van onze bodem, bij gebrek aan scheikundige meststoffen, ver beneden de normale hoeveelheid is gebleven. En van onze nijverheid is het overbodig te spreken. Hamer en getouw, welke voor een jaar onze lucht met rusteloze slag doorzinderden, liggen stil. De hoogovens zijn uitgedoofd en over onze havens ligt doodsmoeheid. Met de handen in de schoot wachten 750.000 arbeidsloze nijverheidswerklieden, in koppige lijdzaamheid, in fiere getrouwheid de dag af der bevrijding. Aan de winst, die ze wenkt van Duitse zijde, geven ze geen gehoor.

De toestand, waarin ons eenmaal zo bedrijvig land door de Duitse bezetting is gebracht, viel zo hard, omdat zij tussen de schors en de boom zaten. Duitsland, dat zelf door de economische blokkade van Engeland met zijn voorraden in het nauw is gebracht, heeft uit België alles gehaald wat het maar kon meenemen of gebruiken, en Engeland achtte zich gedwongen om zijn verbodsmaatregelen zowel op het bevriend, maar door de vijand bezette gebied als op de oorlogvoerende middenrijken toe te passen. Geen invoer van

grondstoffen naar België, geen uitvoer van producten over zee, geen geld te krijgen door onze Belgische firma's uit hun creditsaldo's op Engelse banken, geen Belgische wissels op de Engelse markt verhandelbaar en Frankrijk nam al deze maatregelen met eenzelfde strengheid, zelfs voor zijn eigen noordelijke bezette provincies over.

Maar bij de langdurigheid van de oorlog kon deze toestand niet ongewijzigd worden gehandhaafd. Geen wankelmoed heeft onze bevolking op verandering doen aandringen. Zij aanvaardt elk lijden, dat werkelijk noodzakelijk is voor het hoger doeleinde van het volledig herstel van het vaderland, en zal elke waarborg aanvaarden, welke nodig is om te voorkomen, dat de Duitsers hun eigen macht zouden versterken op kosten van hulpmiddelen of toegevingen voor ons eigen volk bestemd. Maar wij moeten voorkomen, dat de verregaande uitputting en de langdurige werkloosheid onze bevolking in haar economische en zedelijke veerkracht zouden breken.

Het is niet goed voor een land, dat een vierde van zijn bevolking een jaar lang moet leven bij de broodkorf van de openbare besturen; het is niet goed, dat meer dan twee derden van zijn arbeidersbevolking zijn dagen doorslentert langs bedrijfloze straten, of moet doden met spel of geestloos gepraat. De wil brokkelt weg, het hart verzuurt, de arm verstijft, en de geesten groeien vol met woekerende wanbegrippen. En vermits toch buitenlandse invoer voor het onderhoud der mensen nodig is, is het beter gelegenheid te geven door een zekere heropleving van de economische werkzaamheid, om het ingevoerde voedsel te laten verdienen, beter dan het te ontvangen.

Dat is het standpunt, dat door onze regering in Le Havre, en door onze gezantschappen in Londen en Den Haag, gesteund mede door minister Poulet, bij de Franse en Engelse regering werd ingenomen.

Naast deze officiële invloeden zijn ook meer private invloeden werkzaam geweest. De oplossing is – het laat zich begrijpen – niet eenvoudig, en de onderhandelingen zijn sedert, op zijn minst een paar maanden rusteloos voortgezet. Maar niet tevergeefs. Reeds zijn door de Engelse regering – welke in de zaak de leidende hand heeft – ernstige toegevingen gedaan en men mag met alle reden, binnenkort, een definitieve uitslag verwachten.

De deur van het overzeese export is reeds op een kier gezet. Het beginsel van de gehele gelijkstelling van waren uit het bezette Belgische gebied met waren van Duitse oorsprong wordt niet langer in zijn oorspronkelijke strengheid gehandhaafd. De Engelse regering is bereid in bijzondere gevallen toelating tot export te geven, mits de betaling aan een Engelse bank, voor de duur van de oorlog, onder consignatie zou geschieden en de gelden niet zonder voorafgaandelijke toestemming van de Engelse regering worden uitgekeerd aan de verkoper.

Maar uitvoer zonder invoer van grondstoffen kan niet ver lopen, alvast niet bij de algemene ontruiming, welke de Duitsers in onze magazijnen hebben uitgevoerd. Ook hier zijn echter de vooruitzichten gunstig, en schijnt een oplossing zeer nabij. Men kan zelfs de zaak als in beginsel gewonnen beschouwen, maar de vorm van uitvoering is nog in wording, want deze zal natuurlijk ten dele worden bepaald door de waarborgen, welke tegen mogelijke misbruiken, vooral van Duitse zijde, zullen te nemen vallen.

Er is reeds in België vorige week een comité van grootnijveraars gevormd, onder leiding van de heren Solvay en Jadot, voor de regeling van deze nieuwe industriële verzorging en net als het nationaal voedingscomité zal het onder de hoge en gemeenschappelijke bescherming staan van de gezantschappen van Nederland, Spanje en de Verenigde Staten.

Daarmee is echter het plan van uitvoering niet volledig. Voor de veiligheid van het goederenvervoer van en naar België is rechtstreekse medewerking van neutrale zijde onontbeerlijk. Voor de voeding van de mens wordt deze verleend op grootscheepse wijze door de (Amerikaanse) "Commission for Relief". Bij de nijverheids- en landbouwbevoorrading zal wellicht eveneens de medewerking van de Relief worden ingeroepen, maar zal het raadzaam en billijk zijn een ruim aandeel te laten aan de Nederlanders. Want gedurende de maandenlange besprekingen, welke de nieuwe regeling hebben ingeleid, hebben wij steeds de meest spontane en welwillende medewerking van invloedrijke Nederlanders, maar in het bijzonder van de Nederlandse regering en haar gezant te Londen, mogen ondervinden en het is billijk hun bijstand niet alleen met dankbare woorden te begroeten, maar ook door een evenredig aandeel bij de organisatie van de nieuwe bevoorrading te erkennen.